

РЕШЕНИЕ

№ 24572

гр. София, 16.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 84 състав, в
публично заседание на 07.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Спас Спасов

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **6083** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 84, ал. 2, вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).
Образувано е по жалба на К. И. Х., гражданин на И., с ЛНЧ [ЕГН], срещу решение № 13-В/29.05.2025 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС на РБ (ДАБ), с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, не е допусната до разглеждане по същество последваща молба за предоставяне на международна закрила с рег. № УП- 5691/09.05.2025 г.
В жалбата и в с.з. лично и чрез адв. И. мотивира доводи за незаконосъобразност на административния акт поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон – основания за отмяна по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК. Сочи, че към молбата за закрила били представени 2 бр. писмени документи – съдебни решения, доказващи наличието на нови обстоятелства, свързани с личната му история. От съдържанието им се установявало, че съдът задължил ДАБ при повторно разглеждане на молбата за закрила на съпругата му и децата му, да извърши преценка за евентуалните рискове при връщане на семейството в държавата по произход поради което били налице обстоятелствата по чл. 9, ал. 6 от ЗУБ. Тези доказателства следвало да бъдат разгледани от АО при съобразяване на чл. 23, § 2 от Директива 2011/952. Пзовава се на относима практика на Съда на ЕС. Иска се отмяна на административния акт и връщане на преписката за разглеждане по същество с дадени задължителни указания. Претендират се разноски.
Ответникът – интервюиращ орган при ДАБ, чрез юрк. П. в с.з., изразява становище за неоснователност на жалбата.

Жалбата е допустима. Подадена е от лице по чл. 3 от АПК, което е адресат на индивидуален

административен акт, засягащ неговата правна сфера неблагоприятно, тъй като му налага ограничения чрез отказ от предоставяне на права. Жалбата е подадена в срока по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

От фактическа страна съдът установява следното:

Подадена е била молба (л. 25) за предоставяне на международна закрила с рег. № УП 5691/05.05.2025 г. на РПЦ – от оспорващия К. И. Х. - лице от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. А., И., гражданин на И., кюрд по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН].

Тази молба е преценена като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. В предишно първо производство председателят на ДАБ с решение № 8477/12.08.2024 г. (л. 61), е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца. Това решение е стабилизирано с влязъл в сила съдебен акт.

С последващата молба чужденецът поискал да му бъде предоставена международна закрила в Република България като се позовал на нови обстоятелства – влязло в сила на 17.03.2025 г. решение № 12855/25.07.2024 г. по адм. д. № 6302/2024 г. по описа на Административен съд - София-град, с което е отменено решение № 6403/27.05.2024 г. на председателя на ДАБ. С последното е отхвърлена молбата за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут, подадена от съпругата му лично и като законен представител на малолетните им деца, като преписката е върната на решаващия орган за ново произнасяне по молбите за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

По настоящо обжалвания административен акт са изложени мотиви, че чуждият гражданин не се позовава на никакви нови обстоятелства и факти, които да са свързани с неговата бежанска история, освен представена заповед за арест.

Вземайки предвид, че в последващата молба чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, същата е приета за недопустима, както и е прието, че производство за предоставяне на международна закрила не следва да се образува.

Жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган - интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, председателят на ДАБ, със заповед № РД-05-346/26.04.2022 г. (л. 11) е определил А. Т. (издател на АА) за интервюиращ орган, която да извършва действията, предвидени в ЗУБ. Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

При издаването на решението не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и липсва допуснато нарушение на материалния закон.

Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила.

В чл. 76а ЗУБ е посочено, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2. В чл. 76б от ЗУБ е доуточнено, че в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба интервюиращият орган, единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не я допуска.

В конкретния случай, чужденецът е депозирал молба за предоставяне на закрила на 05.05.2025 г., като същата правилно е преценена като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ с оглед наличие на предходно производство за предоставяне на международна закрила в Република България, приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

Макар и молбата да е подадена на по-ранна дата – 05.05.2025 г., а не на 09.05.2025 г., както се сочи в АА, административният акт се явява издаден и в срока от 14 работни дни по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, като се съобразят и неработните дни/официалните майски празници на 2025 г.

В разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ е предвидено, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуването се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Законосъобразно интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ не е допуснал молбата за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила.

Спорът се свежда до проверка за наличие на нови обстоятелства. Заявеното от жалбоподателя – влязло в сила решение № 12855/25.07.2024г. по адм. д. № 6302/2024 г. по описа на Административен съд - София-град, не представлява такова. С него е отменено решение № 6403/27.05.2024 г. на председателя на ДАБ, с което е отхвърлена молбата за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут, подадена от съпругата му лично и като законен представител на малолетните им деца като преписката е изпратена на решаващия орган за ново произнасяне по молбите за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

Вярно е, че административният орган не е обсъдил това обстоятелство, но това нарушение съдът преценява като несъществено, защото обсъждането на тези факти не може да повлияе на крайния резултат от процедурата, какъвто е разграничителният критерий за оценка на съществени административнопроцесуални нарушения.

Това съдебно решение е постановено в производство по чл. 173, ал. 2 от АПК и с него не се разрешава материалноправен спор със сила на пресъдено нещо. Съдебното производство е контролно-отменително, с него е възстановена висящността на административен спор, но по него, както правилно сочи и процесуалният представител на ответника - към момента на устните състезания, липсва произнасяне на компетентния орган. По тази причина липсва наличие на ново обстоятелство или факт, каквото се твърди от оспорващата страна, и което да мотивира предпоставка по чл. 9, ал. 6 от ЗУБ.

Съгласно чл. 142, ал. 2 от АПК установяването на нови факти от значение за делото, след издаване на акта, се преценява към момента на приключване на устните състезания. Но по смисъла на чл. 142, ал. 2 от АПК факти от значение за делото могат да бъдат само тези, които са настъпили след издаването на акта и които с обратна сила променят правното значение или отменят съществуването на фактите, въз основа на които органът е взел решението си. Това могат да бъдат правни норми, на които законодателят е придал обратно действие и те регулират по друг начин определен факт, или съдебно решение, което с обратна сила отменя акт, който е фактическо или правно основание за издаване на оспорения акт, или отрича с обратна сила факт, на който органът се основава, за да постанови акта си, или акт, който е фактическо или правно основание за издаване на оспорения акт е отменен или оттеглен от издалия го орган.

В този смисъл решението на АС има СПН досежно неговите субективни предели – същото обвързва страните по спора, но решението, постановено в процедура по чл. 173, ал. 2 от АПК няма обективни предели, тъй като съдът не разрешава материалния спор, и то не формира сила на пресъдено нещо (по подробно вж. определение № 4406/ 03.04.2018 г. по адм. д. № 11627/2017 г. на ВАС). По тази причина неотнормено е позоваването на решение от 19.03.2019 г. (т. 88) на СЕС по

съединени дела С-297/17 и др. Обстоятелството, че АО с решението не е отказал да разгледа факти, твърдяни в предходно производство и приети за преклудирани, мотивира и липсва на основание за приложение на решение от 13.06.2024 г. по дело С-563/22 на СЕС, относимостта на което се твърди от жалбоподателя.

Жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Воден от изложеното Административен съд София-град, I отделение, 84 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на К. И. Х., гражданин на И., с ЛНЧ [ЕГН], срещу решение № 13-В/29.05.2025 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от него да се връчи на страните